

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 27. maj 2021
Kontor: Formueretskontoret
Sagsbeh: Anne Cathrine Toftemann
Bæk
Sagsnr.: 2021-0038-0040
Dok.: 1989409

Besvarelse af spørgsmål nr. 7 (B 267) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 7 vedrørende forslag til folketingsbeslutning om forbedring af retssikkerheden for udsatte borgere, der indgår økonomisk forpligtende aftaler under falske forudsætninger (B 267), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 19. maj 2021. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Nick Hækkerup

/

Louise Black Mogensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 7 vedrørende forslag til folketingsbeslutning om forbedring af retssikkerheden for udsatte borgere, der indgår økonomisk forpligtende aftaler under falske forudsætninger (B 267) fra Folketingets Retsudvalg:

”Kun abonnementer, bøger, forsikringer og redningstjenester må sælges ved uopfordret fjernsalg. De fleste kreditkøb indgås ikke med sælger, men med eksternt kviklånselskab. Vil ministeren redegøre nærmere for, hvordan forslaget vil være en byrde for hele erhvervslivet?”

Svar:

Ifølge forbrugeraftalelovens § 4, stk. 1, må en erhvervsdrivende ikke uden forudgående anmodning herom rette telefonisk henvendelse til en forbruger eller personlig henvendelse til en forbruger på dennes bopæl, arbejdsplads eller andet sted, hvortil der ikke er almindelig adgang, med henblik på straks eller senere at opnå tilbud eller accept af tilbud om indgåelse af aftale. Det gælder dog ikke for telefoniske henvendelser om bestilling af bøger, tegning af abonnement på aviser, ugeblade og tidsskrifter, formidling af forsikringsaftaler og tegning af abonnement om redningstjeneste eller sygetransport, jf. lovens § 4, stk. 2. Et løfte afgivet af forbrugeren ved en erhvervsdrivendes henvendelse i strid med forbrugeraftalelovens § 4 er ikke bindende, jf. lovens § 5.

Kreditaftaleloven finder anvendelse på aftaler, hvor en kreditgiver yder eller giver tilsagn om at yde kredit til en forbruger. Loven indeholder en række bestemmelser, der beskytter forbrugeren i forbindelse med sådanne aftaler.

CPR-loven giver enhver mulighed for at få indsat en markering i CPR-registret om, at den pågældende frabeder sig henvendelser, der sker i markedsføringsøjemed. Det er den såkaldte Robinsonliste. Når man er tilmeldt Robinsonlisten, må virksomheder ikke på postadressen omdele reklamer mv., hvor modtagerens navn og adresse er skrevet udenpå. Derudover må virksomheder heller ikke kontakte forbrugeren telefonisk i de undtagelsestilfælde, som nævnes i forbrugeraftaleloven. Det gælder dog ikke, hvis forbrugeren forudgående har givet sit samtykke til at blive kontaktet. Erhvervsdrivende er forpligtet til at undersøge Robinsonlisten og sammenholde den med den adresseliste, der ønskes anvendt ved direkte markedsføring. Det gælder dog ikke, hvis den erhvervsdrivende på forhånd har indhentet et gyldigt samtykke fra forbrugeren. Hvis en erhvervsdrivende alligevel ringer en

borger op, selv om den pågældende står på Robinsonlisten, er det en overtrædelse af markedsføringsloven, som kan straffes med bøde.

Eventuelle ændringer af de gældende regler skal naturligvis være i overensstemmelse med EU-retten, og det er vigtigt, at der samtidig sikres den rette balance mellem hensynet til forbrugere og erhvervsdrivende.

Derfor mener jeg, at der bør foretages en undersøgelse af beslutningsforslagets konsekvenser for både forbrugere og erhvervsliv under inddragelse af relevante ministerier og interessenter i brancheorganisationerne. Jeg har på den baggrund bedt mit embedsværk igangsætte undersøgelse af behovet og muligheden for at pålægge erhvervsdrivende yderligere sanktioner end bøde, hvis de ikke iagttager Robinsonlisten.

Der henvises i øvrigt til den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 1 (B 267) fra Folketingets Retsudvalg.